

Žaloba podaná dňa 28. októbra 2004: Komisia Európskych spoločenstiev proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska

(Vec C-455/04)

(2005/C 6/54)

(Jazyk konania: angličtina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Carmel O'Reilly, splnomocnený zástupca, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 28. októbra 2004 na Súdnom dvore Európskych spoločenstiev žalobu proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska.

Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska tým, že neprijalo zákony, iné právne predpisy alebo správne opatrenia na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 2001/55/ES z 20. júla 2001 o minimálnych štandardoch na poskytovanie dočasnej ochrany v prípade hromadného príchodu vysídlených osôb a o opatreniach na podporu rovnováhy úsilia medzi členskými štátmi pri prijímaní takýchto osôb a znášaní z toho vyplývajúcich dôsledkov⁽¹⁾, alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nespĺnila si povinnosti, ktoré jej vyplývajú z uvedenej smernice.
- zaviazal Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 31. decembra 2002.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 212 zo dňa 7.8.2001, s. 12

Žaloba podaná dňa 29. októbra 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Portugalskej republike

(Vec C-457/04)

(2005/C 6/55)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: António Caeiros a Gregorio Valero Jordana, splnomocnení zástupcovia, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 29. októbra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Portugalskej republike.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Portugalská republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/17/ES⁽¹⁾ z 3. marca 2003, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 98/70/ES týkajúca sa kvality benzínu a naftových palív, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 2 uvedenej smernice 2003/17/ES,
- subsidiárne určil, že Portugalská republika si tým, že neinformovala Komisiu o ich prijatí, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 2 prvý odsek uvedenej smernice 2003/17/ES,
- zaviazal Portugalskú republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 30. júna 2003.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 76, s. 10

Žaloba podaná dňa 25. októbra 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike

(Vec C-462/04)

(2005/C 6/56)

(Jazyk konania: taliančina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Eugenio de March a Carmel O'Reilly, splnomocnení zástupcovia, podala dňa 25. októbra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Talianskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Talianska republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 2001/40/ES⁽¹⁾ z 28. mája 2001 o vzájomnom uznávaní rozhodnutí o vyhostení štátnych príslušníkov tretích krajín alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice;
- zaviazal Taliansku republiku nahradiť trovy konania.